

திருவெஃகா மாலை

ஆழ்வார்கள் அருளியவை

1. நன்றிருந்து யோகநீதி நண்ணுவார்கள் சிந்தையுள்
சென்றிருந்து தீவினைகள் தீர்த்த தேவதேவனே
குன்றிருந்தமாடநீடு பாடகத்து முரகத்தும்
நின்றிருந்து வெஃகணைக் கிடந்தது என்ன நீர்மையே....
(திருச் — 63)
2. நின்றதெந்நை யுரகத்து இருந்ததெந்நை பாடகத்து
அன்று வெஃகணைக் கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம்
அன்று நான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்
நின்றதாமிருந்ததும் கிடந்ததுமென் னெஞ்சனே....
(திருச் — 64)
3. நின்றவாறு மிருந்தவாறும் கிடந்தவாறும் நினைப்பரியன
ஒன்றலாவுருவாய் அருவாய் நின் மாயங்கள்
நின்று நின்று நினைகின்றேன். உன்னையெப்பனம்
நினைகிற்பன், பாவியேற்கு
ஒன்று நன்குரையாய் உலகமுண்டவொண்டகடரே....
(திருவாய் 5-10-6)
4. பிச்சச்சிறுபீச்சி சமண்குண்டர் முதலாயோர்
விச்சைக் கிறையென்னும் அவ்விறையைப் பணியாதே
கச்சிக்கிடந்தவணூர் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
நச்சித் தொழுவாரை நச்செந்தன் நன்னெஞ்சே....
(பெரியதிரு. 2-6-5)
5. கூந்தலார் மகிழ்கோவலனாய் வெண்ணெய்
மாந்தமுந்தையில் கண்டு மகிழ்ந்து போய்
பாந்தட்பாழியில் பள்ளிலிரும்பிய
வேந்தனைச் சென்று காண்டும் வெஃகாவுளே....
(பெரியதிரு. 10-1-7)
6. பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்
உண்டியான் சாபந்தீர்த்த வொருவணூர், உலகமேத்தும்
கண்டியூரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்னு
மண்டியார், உய்யலல்லால் மற்றையார்க்குய்யலாமே....
(திருக்குறுந்) ...19)

7. நீரகத்தாய் நெடுவரையினுச்சிமேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய் நிறைந்த கச்சி
யூரகத்தாய். ஒண்துறைநீர் வெ.காவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய் — உலகமேத்தும்
காரகத்தாய் கார்வானத்துள்ளாய் கள்வா
காமருபுங்காவிரியின் தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய், பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்
பெருமானுள் திருவடியே பேணினேனே...

(திருநெடுந் — 8)

8. வங்கத்தால் மாமணி வந்துந்து முந்நீர்மல்லையாய்
மதிட் கச்சியூராய் பேராய்
கொங்கத்தார் வளங்கொன்றைலங்கல் மார்வன்
குலவரையன் மடப்பாவை — யிடப்பாற் கொண்டான்
பங்கத்தாய், பாற்கடலாய் பாரின்மேலாய்
பனிவரையினுச்சியாய் பலவவண்ணா
எங்குற்றாயெம்பெருமானுள்ளை நாடி
ஏழையேனிங்ஙனமே யுழி தருகேனே

(திருநெடுந் — 9)

9. கல்லெடுத்துக் கல்மாரிகாத்தாயென்றும்
காமருபுங் கச்சி யூரகத்தாயென்றும்
வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தா யென்றும்
வெ.காவில் துயிலமர்ந்த வேந்தே யென்றும்
மல்லடர்த்து மல்லரையன்ற ட்டாயென்றும்
மாக்கீண்ட கைத்தென்மைந்தா லென்றும்
சொல்லெடுத்துத் தன்கிளியைச் சொல்லேயென்று
துணை முலைமேல் துளிசோரச் சோர்கின்றாளே

(திருநெடுந் — 13)

10. முளைக்கதிரைக் குறுங்குடியுள் முகிலை
முளாமுவுலகும் கடந்தப்பால் முதலாய் நின்ற
அளப்பரிய வாரமுதையரங்கமேய
வந்தணனை அந்தணர்தம் சிந்தையானை
விளக்கொளியை மரதகத்தைத் திருத்தன்காவில்
வெ.காவில் திருமாலைப் பாடக்கேட்டு
வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் வருகலென்று
மடக் கிளியைக் கைசூப்பி வணங்கினாளே

(திருநெடுந் 14)

11. வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெ.காவும் அ.காத
பூங்கிடங்கின் நீள் கோவல் பொன்னகரும் — நான்கிடத்தும்
நின்றானிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே
என்றால் கெடுமாமிடர். (முதல் திருவ 77)
12. சிறந்தவெள் சிந்தையும் செங்கணரவும்
நிறைந்தசீர் நீள் கச்சியுள்ளும் — உறைந்ததுவும்
வேங்கடமும் வெ.காவும் வேளுக்கைப் பாடியுமே
தாம் கடவார் தண்டுழாயார் (மூன்றாந் திரு 26)
13. அன்றிவ்வுலகம் அளந்தவசைவே கொல்
நின்றிருந்து வேளுக்கை நீணகர் வாய் — அன்று
கிடந்தானைக் கேடில் சீராளை முன்கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமே காண் (மூன்றாந் திரு 34)
14. விண்ணகரம் வெ.கா விரிதிரை நிர் வேங்கடம்
மண்ணகரம் மாமடவேளுக்கை — மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி
தன்குடந்தை நீரேற்றான் தாழவு. (மூன்றாந் திரு 62)
15. இசைந்தவரவுமும் வெற்புங்கடலும்
பசைந்தங் கமுதுபடுப்ப — அசைந்து
கடைந்த வருந்தமே கச்சிவெ.காவில்
கிடந்திருந்து நின்ற துடிமங்கு (மூன்றாந் திரு 64)
16. பொருப்பிடையே நின்றும் புளல்குளித்தும், ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர் வேண்டா — விருப்பிடைய
வெ.காவே சேர்ந்தானை மெய்மலர் தூய்க் கை தொழுதால்
அ.காவே தீயினைகளாய்ந்து. (மூன்றாந் திரு 76)
17. நாகத்தனைக்குடந்தை வெ.கா திருவெல்வுள்
நாகத்தனையரங்கம் பேரன்பில்
நாகத்தனைப் பாற்கடல் கிடக்கும் ஆதிநெடுமால்
அணைப்பார் கருத்தனாவான் (நான்முகன் திரு 36)
18. நாநிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்று கோதுகொண்ட
வேனிலஞ்செல்வன் கவைத்துமிழ்பாலை, கடந்தபொள்ளே
கால் நிலந்தோய்ந்து விண்ணோர் தொழுங்கண்ணன்
வெ.காவது அம்பூந்
தேனிளஞ்சோலையப்பாலது எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே.
(திருவிருத் 26)

திருவெ.காமாலை

19. சேமஞ்செங்கோனருளே செறுவாரும் நட்பாகுவரென்று
ஏம்பெறவையஞ் சொல்லும் மெய்யே, பண்டெல்லா
மறைசூய
யாமங்கடோ றெரிவீசம் நங்கண்ணனத்தண்ணந்துழாய்த்
தாமம்புளைய; அல்லாடைய்தோவந்து தண்ணென்றதே
(திருவிருத்த 27)
20. பேராமருதிறுத்தான் வெள்ளறையே வெ.காவே
பேராவிதண்கால் நறையூர் திருப்புலியூர்
ஆராமம் சூழ்ந்த அரங்கம். (சிறிய திருமடல் கண்ணி 70-71)
21. வெ.காவில் உன்னிய யோகத்துறக்கத்தை
ஊரகத்துள் அன்னவனை அட்டபுகரத் தெம்மானேற்றை
என்னை மனங்கவர்ந்த ஈசனை
(பெரிய திருமடல் கண்ணி 127-129)